

18. desember 2014

Til bahá'íene i Iran

Kjære bahá'í-venner!

Vi håper at dere nå har hatt anledning til å studere budskapet vi stilet til verdens bahá'íer den 1. august 2014, der vi beskriver fremgangen for prosjektene med å opprette mashriq'l-adhkárer på åtte steder rundt om i verden. I hvert enkelt tilfelle representerer disse demringsstedene for Guds ihukommelse den økende innflytelse som hans tro har i samfunnet. Bahá'íene i Iran er selvfølgelig fullt fortrolige med begrepet mashriq'l-adhkár. Fra de tidligste dager for åpenbaringen av denne loven ble vennene i troens vugge klar over dens betydning, og innenfor de begrensede midler som omstendighetene tillot, avsatte de midler for å gjennomføre den. Med tiden ble de ikke bare den viktigste drivkraften bak oppføringen av mashriq'l-adhkáren i Asjkhabad, men praksisen med regelmessig ottebønn fikk rotfeste også i Iran og inspirerte til tjeneste for menneskeheten, med den visjon at i tidens løp ville det frø de plantet blomstre til en håndgripelig virkelighet og bære frukt, ikke bare i oppføringen av disse tilbedelsessentrene, men i opprettelsen av tilliggende anlegg for slike humanitære tjenester som denne tilbedelsen ville stimulere til.

Og slik skjedde det at et mønster for samfunnets tilbedelse – enheten den skaper og ønsket om å være til tjeneste som den inspirer til – ved 'Abdu'l-Bahás ledende hånd ble en integrert del av mangt et lokalt bahá'í-samfunn i Iran. I så henseende åpnet Mesterens visjon for at mashriq'l-adhkár-begrepet i sin tidligste form kunne gi seg uttrykk i mange ulike situasjoner og omstendigheter. Tenk på hans ord i denne henseende:

Når det gjelder mashriq'l-adhkáren, så er den av den største betydning ... Den kan anta enhver form, for selv om den skulle holdes i et hull under jorden, så skal dette hull bli et paradisisk ly, en opphøyet bolig, en frydens hage. Det skal bli et senter der ånden fylles av glede og hjertene drages mot Abhá-riket.

Faktisk kan man, som deres egen erfaring viser, tenke seg et vidt spenn av uttrykksmuligheter for denne loven og dens organiske utvikling på et gitt sted.

I bahá'í-skriftene er begrepet “mashriq'l-adhkár” på ulikt vis blitt brukt for å betegne vennenes samling til ottebønn; en bygning der de guddommelige vers blir fremsagt; hele mashriq'l-adhkár-institusjonen med tilliggende anlegg; og det sentrale byggverket selv, ofte henvist til som et “tempel” eller et “gudshus”. Alle disse kan betraktes som aspekter ved den gradvise gjennomføringen av loven som Bahá'u'lláh har gitt for menneskeheten i sin helligste bok.

Mashriq'l-adhkár er et enestående begrep i religionenes historie og symboliserer læren på Guds nye dag. Som et kollektivt samfunns-senter til fremme av hjertelig hengivenhet står mashriq'l-adhkáren som et allment sted for tilbedelse, åpent for alle stedets innbyggere uavhengig av religiøs tilhørighet, bakgrunn, etnisitet eller kjønn, og som et fristed for de

dypeste tanker om den åndelige virkelighet og livets grunnleggende spørsmål, innbefattet enkeltmenneskets og helhetens ansvar for å gjøre samfunnet bedre. I dens favn er alle stilt likt – menn og kvinner, barn og ungdom. Denne enestående og fullstendige allmenngyldighet gjenfinnes i selve strukturen for en mashriq'l-adhkár, der utformingen som et byggverk med ni sider gir en følelse av den fullstendighet og fullkommenhet som dette tallet symboliserer.

Ved å være stedet som åndelige krefter skal stråle ut fra, er mashriq'l-adhkáren midtpunktet for tilliggende bygninger som vil bli oppført for menneskehetens velferd, og er et uttrykk for en felles vilje til og iver etter å tjene. Disse annekse – sentre for utdannelse og vitenskapelig kunnskapstilegnelse så vel som for kulturell og humanitær innsats – legemliggjør de idealer for sosiale og åndelige fremskritt som vil nås ved å anvende kunnskap, og de viser hvordan de, når religion og vitenskap er i harmoni, høyner menneskets stilling og fører til at sivilisasjonen blomstrer. Slik livet deres i rikt monn viser, må tilbedelse, skjønt den er nødvendig for menneskets indre liv og helt avgjørende for åndelig utvikling, også føre til gjerninger som et ytre uttrykk for denne indre forvandlingen. Denne forestillingen om tilbedelse som ikke kan løsrives fra tjeneste, fremmes av mashriq'l-adhkáren. I denne forbindelse erklærer Shoghi Effendi:

Adskilt fra de sosiale, humanitære, utdannelsesmessige og vitenskapelige aktivitetene ved mashriq'l-adhkars annekser kan bahá'í tilbedelse, hvor opphøyet den enn tenkes å være, og hvor glødende lidenskapelig den måtte bli, aldri håpe å oppnå noe utover de magre og ofte forbigående resultater som er frembragt av asketens indre betraktninger eller den passive tilbeders samfunn med Gud. Den kan ikke gi varig tilfredsstillelse og utbytte til tilbederen selv, enn si til menneskeheten i alminnelighet, med mindre og før enn den omsettes til og inngytes i den dynamiske og uselviske tjeneste for menneskehetens sak som mashriq'l-adhkars annekser har som sitt enestående privilegium å befordre og fremme.

Denne strålende tidsalders tvillinglys har lært oss dette: Bønn er sjelens essensielle åndelige samtale med sin skaper, direkte og uten mellomledd. Den er den åndelige føde som nærer åndens liv. Lik morgenduggen gir den hjertet friskhet og renser det, idet den lutrer det for det anmassende selvets tilknytning. Den er en ild som brenner slørene bort og et lys som leder til det osean som møtet med den allmektige er. På dens vinger svever sjelen i Guds himler og nærmer seg den guddommelige virkelighet. Utviklingen av sjelens grenseløse egenskaper og tiltrekningen av Guds rike gaver avhenger av bønnens beskaffenhet, men å forlenge den er ikke ønskelig. Bønnens latente krefter kommer til uttrykk når den motiveres av kjærligheten til Gud, uten tanker om frykt eller gunst, og er fri for selvros og overtro. Den skal uttrykkes med et oppriktig og rent hjerte som leder til indre betraktning og meditasjon så fornuftsevnen kan bli opplyst av dens virkninger. Slik bønn vil overskride ordenes begrensning og bevege seg langt bortenfor lyd alene. Sødmen av dens melodier må glede og løfte hjertet og styrke Ordets gjennomgripende kraft, idet den forvandler jordiske tilbøyeligheter til himmelske egenskaper og inspirerer til uselvisk tjeneste for menneskeheten.

Det er derfor ikke til å undres over at deres samfunn, der medlemmene fra den tidligste barndom av er blitt oppfostret med den stadige bønne om å få “rene hjerter lik en perle”, går gjennom livet og utholder all slags motgang uten å tillate hjertet å tilsmusses av hat, nag eller hevn, så denne skinnende perle ikke skal tape sin glans. Bønn må i siste instans leves ut i et meningsfullt liv.

Vi har oppfordret til at bahá'íene i sin samfunnsbyggende innsats ser dannelsen av et nytt mønster for hvordan samfunnet kan være. Betraktet i sin helhet avler dette mønsteret kapasitet til å tjene – til å utdanne unge generasjoner, til å styrke ungdommens egen kraft, til åndelig fostring av barn, til å øke evnen til å bruke Guds ord innflytelse når man ledsager andre inn på tjenestens arena, og til sosial og økonomisk fremgang for et folk i lys av den guddommelige lære for vår tidsalder. For dette mønsteret er andaktsmøtet svært viktig; det er et samfunnsmessig aspekt ved det gudfryktige liv og en dimensjon av begrepet om mashriqu'l-adhkár, og det utgjør en vidunderlig anledning for deres samfunn til ikke bare å tilbe den allmektige og søke hans velsignelser i deres eget liv, men til å utstrekke bønnens åndelige energier til deres medborgere, til å gjenopprette tilbedelsens renhet for dem, til å tenne troen på Guds bekræftelser i deres hjerter, og til å styrke dem så vel som dere selv i iveren etter å tjene nasjonen og menneskeheten og etter å vise konstruktiv fasthet på rettferdighetens sti.

Elskede venner: Sammenkomster viet bønn rundt om i deres velsignede land, i hvert nabolag, i hver by, landsby og bygd, og deres landsmenns økende adgang til bahá'í-bønner, setter deres samfunn i stand til å utstråle enhetens lys i menneskehetens forsamling og gi et bidrag til deres trosfellers bestrebelse rundt om i verden. Plant derfor frøene til fremtidige mashriqu'l-adhkárer til gavn for alle, og tenn utallige fyrtårn mot hatets og urettens mørke.

Det Universelle Rettferdighetens Hus [sign.]